

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Zj 7, 1 – 10

Text: Zj 7, 2 – 3 *Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečeti dle živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři: „Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“*

Adventní doba není jen přípravou na Vánoce, tedy na oslavu prvního příchodu Mesiáše, ale také připomínáním si budoucího Kristova druhého příchodu na svět. Proto jsem dnes sáhnul do poslední knihy bible, do Zjevení Janova. To je kniha, která ukazuje, na co máme být připraveni a s čím máme počítat. V sedmé kapitole Jan popisuje tu část vidění, která se týká ~~oeko-~~ označování věřících. Vidí anděla s pečeti dle, která označuje Boží služebníky na jejich čelech. Co takový obraz znamená?

Věřící jsou označeni pečeti, dosl. „zapečetění“ nebo „potvrzení“. Jak si to vykládat? Je třeba říci, že mnohá místa Zjevení Janova nejsou nějakým novým zjevením ale spíše novou interpretací dřívějších zjevení, v tomto případě zřejmě starozákonního Ezechieleova proroctví. Tam čteme následující: „Hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, obrácené k severu, každý se svou ničivou zbraní v ruce. Jeden z nich je oděn lněným šatem a má na bedrech písarský kalamář... Hospodin mu poručil: „Projdi středem Jeruzaléma a označ znamením na čele muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají.“ Ostatním poručil: „Procházejte městem a šířte zkázu. Nepřistupujte však k nikomu z těch, na nichž je znamení.“

Kdybychom šli ještě víc do minulosti, mohli bychom si připomenout znamení beránka, které měli Izraelci na veřejích svého domu, když Egyptem procházel anděl zhoubce. Těm, kteří byli kryti krví beránkovou, se anděl vyhnul.

Ale mohli bychom dokonce nahlédnout až do knihy Genesis, kde sám Hospodin označuje bratrovraha Kaina znamením, aby jej nikdo nezabil a zlo se nešířilo. To mimo jiné znamená, že označení nemá nic společného s „kvalitou“ označeného člověka. Spíše je to jakési potvrzení, certifikát, že daný člověk je Božím chráněncem.

Za jakési potvrzení Boží milosti je v církvi považován i křest, potažmo křestní list. Ale teď si představte, kdyby se někdo prokazoval potvrzením o prodělaném křtu, ale ve skutečnosti by vůbec neprošel procesem uvěření a nestal se a ani by se nechtěl stát Božím služebníkem, tedy křesťanem. Třeba prostě proto, že v Pána Boha nevěří.

Řecké „dúlos tú tcheú“ – „služebník Boží“, lze dokonce přeložit jako „Boží otrok“. A ve starověku se skutečně označovali pečeti otroci nebo třeba i zvířata, např. ovce. To znamení vypovídalo o tom, komu daný člověk nebo zvíře náleží a pod čí je ochranou. Je ale spousta lidí, kteří nechtějí být ovce. Odmítají být Božím vlastnictvím, potažmo Božími chráněnci. Nevěří, že je to k něčemu dobré. Možná, že by takovému nevěřícímu člověku jeho papírové potvrzení o křtu někde snad otevřelo dveře, třeba do církve nebo k církevní svatbě, ale ne k trůnu Beránkovu, ne do nebeského království. Tam neplatí lidská potvrzení, ale jen skutečná, nebo jak se dnes říká „praktikující“ víra v Boží milost. Proto si v Janově zjevení nemůže člověk udělit potvrzení sám sobě a Boží služebníky tam označuje anděl. Ten je pověřen, aby pečeti označil ty, kteří věří Bohu a spoléhají na jeho milost a ochranu. Ten také brání andělům škůdcům, kteří mají za úkol škodit zemi

a volá na ně: „Neškod'te zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

Označení je umístěno na čelo, aby bylo dobře viditelné. Tzn. že není někde skryto. Představuje-li pečeť na čele označení Božího služebníka, znamená to, že služba Bohu není tajná, skrytá, soukromá věc. Jestliže sloužíme Bohu, tak jdeme se svou kůží na trh, naše křesťanství je zjevné a veřejné. Stává se našim charakteristickým rysem jako znamení na čele. Takový člověk je sice pod Boží ochranou, ale zároveň může být vystaven pronásledování, posměchu a někde i vyslovené agresi těch, kteří se odmítají stát Božími chráněnci. Pochopitelně i ti odmítači si do království Božího vynucují vstup, jak říká Ježíš. A Jan Křtitel, když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání.“ To je to skutečné znamení, které umožňuje přežít – pravé pokání, změna smýšlení, obrácení, znovuzrození. Jinak je křest jen jako podvržený certifikát.

Jan pak popisuje co slyšel a viděl. Nejprve co slyšel: „Pak jsem slyšel počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc označených ze všech pokolení Izraele.“ A teď jsou jmenována jednotlivá pokolení a v každém pokolení je počet označených 12 tisíc. Co to znamená? Je to třeba číst tak, že do Božího království vejde ne pouze sto čtyřicet čtyři tisíc, nýbrž že tam vejde všech sto čtyřicet čtyři tisíc. Pochopitelně zde nejde o matematiku, ale o symboliku. Vejdou tam všichni, kteří tam mají vejít. To slyší Jan.

A co vidí? Vidí skutečně těch sto čtyřiačtyřicet tisíc vyvolených z izraelského národa? Nikoliv, vidí přesně to, jak je třeba ty počty vykládat. Vidí, citují: „tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou.

A co volají tito bíle odění? Volají snad: „Jo, jsme dobří, zvládli jsme to! Dokázali jsme se ochránit před zahynutím. Jsme chytrí, že jsme se nechali označit...“ Ne. Nic takového. Oni volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi... Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků.“ A jedině tako můžeme volat a zpívat i my. Díky, Pane, že patříme tobě, že jsme tvoji, že nás vedeš ve své patrnosti, že ty jsi náš pastýř. Díky, že Tvůj, Pane jsem! Tak ať zazní naše chvála a dík buď vzdán!

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty přinášíš pokoj těm, kdo na tebe spoléhají. Nabízíš záchranu těm, kdo ti věří. Dáváš jistotu spasení, založenou na Boží věrnosti, a ne na naší vratké víře. Prosíme tě za všechny pochybující, nedůvěřivé a skeptické. Kéž poznají, že ti na nich záleží. Modlíme se za všechny nerozhodné, váhající a nejisté. Zjev jim, že ty s nimi počítáš, že je vedeš v patrnosti a že ke nim vztahuješ svou pomocnou ruku. Modlíme se za ty, které trápí neshody a rozdělená společnost. I my často k rozdělení přispíváme. Prosíme, napomínej nás, když někomu upíráme tvou lásku a porozumění. Prosíme za všechny kteří bojují v nemocnicích s covidem. Za zdravotníky i pacienty. Přimlouváme se za uzdravení pro nakažené. Úpěnlivě, Pane, prosíme, ať pomine tato rána, která na nás dolehla. Pane, kéž se opět scházíme jako církve v osobním společenství a potkáváme se bez rizika a obav z nákazy. Pane Ježíši Kriste, vsup do našich temnot a prozář je světlem tvého evangelia. Ať radostně vyhlížíme tvé království, které nezadržitelně přichází. Amen.*